

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 12Csp/260/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217216649
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bíróová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2020:2217216649.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudkyňou JUDr. Evou Bíróovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanej: M. K., T. XX.XX.XXXX, U. H. I. XXX, o zaplatenie 358,52 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu 358,52 eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne z istiny od 20.12.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd priznáva žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

(1) Právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok) sa žalobou zo dňa 20.10.2017 (po doplnení písomným podaním zo dňa 01.02.2018) domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bola žalovaná zaviazaná k zaplateniu istiny vo výške 765,91 eur, úroku z omeškania 5,05% ročne od 20.12.2014 do zaplatenia istiny a k náhrade trov konania titulom nesplateného úveru poskytnutého sumou 1.000 eur. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel zmluvu o pôžičke č. 7122448 dňa 02.08.2013, žalovaná mala úver splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach po 31,19 eur, svoj záväzok si neplnila, na úvere uhradila sumu celkom 592,61 eur, z čoho do úverovej istiny bola započítaná suma 234,09 eur, zostávajúca nesplatená časť úverovej istiny tak predstavuje 765,91 eur. Dlh ku dňu podania žaloby predstavuje žalobný nárok. Veriteľ v priebehu konania rámcovou zmluvou zo dňa 30.06.2017 a následným písomným prevodom z 19.01.2018 pohľadávku voči žalovanej postúpil žalobcovi.

(2) Žaloba bola žalovanej doručená dňa 31.01.2018. K žalobe sa napriek výzve súdu nevyjadřila.

(3) Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

(4) Súd vo veci rozhodol prvýkrát rozsudkom č. k. 12Csp/260/2017-137 zo dňa 11.03.2019 tak, že žalovanú zaviazal k zaplateniu 407,39 eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne z istiny od 20.12.2014 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Na odvolanie žalobcu druhostupňový (odvolací) súd rozsudok v zamietajúcej časti nároku rozhodnutie prvoinštančného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmluve uvedený ako „8/2018“ je dostatočný, vyplýva z neho doba trvania zmluvy, z ktorej priemerný spotrebiteľ vie presne určiť termín konečnej splatnosti úveru s prihliadnutím na deň mesačnej splátky a jej výšku. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, kde je konštatované, že článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva uvádzala konkrétny dátum (termín konečnej splatnosti úveru),

pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi identifikovať dátum takejto splátky. K špecifikácii splátok na istinu, úroky, poplatky, príp. ďalšie položky odvolací súd uviedol, že zmluva o úvere na dobu určitú nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny úveru. Súdny sú povinné zaručiť plnú účinnosť ustanovenia článku 10 ods. 2 písm. h/ a písm. i/ Smernice 2008/48/ES a nemôžu ukladať na zmluvy o spotrebiteľskom úvere prísnejšie náležitosti než ustanovuje táto smernica.

(5) Výrok o peňažnej povinnosti žalovanej nebol napadnutý odvolaním, rozsudok v tejto časti (v 1. odseku výrokovkej časti) nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným. Predmetom prieskumu v ďalšom konaní ostal tak zostávajúci nárok vo výške 358,52 eur s príslušenstvom.

(6) Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav veci:

(7) Zmluvou o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 02.08.2013 právny predchodca žalobcu žalovanej poskytol pôžičku (úver) vo výške 1.000 eur. Podľa formulára mala žalovaná úver splatiť v 60 mesačných splátkach po 31,19 eur do augusta 2018 (v zmysle bodu IX.6.2 zmluvných podmienok k 20. dňu mesiaca). Ročná percentuálna miera nákladov v zmluve bola vyčíslená na 32%, ročná úroková sadzba bola určená totožne 32%. V zmysle prehľadu splátok a úhrad zaplatila žalovaná na úvere 592,61 eur, (pred zosplatením úveru zaplatila naposledy splátku v júli 2014, po zosplatení úveru zaplatila 8 splátok - prvú vo februári 2015).

(8) Listom zo dňa 29.10.2014 žalobca vyzval žalovanú s poukazom na jej omeškanie so splácaním úveru (počnúc splátkou splatnou v auguste 2014) k zaplateniu dlžnej sumy 99,81 eur s upozornením na možnosť zosplatenia úveru. Listom zo dňa 31.12.2014 oznámil veriteľ žalovanej zosplatenie úveru s poukazom na dlžné splátky a vyzval žalovanú k zaplateniu dlhu žalobcovi v určenej výške 1.029,03 eur.

(9) Zmluva o pôžičke, z ktorej žalobca svoj žalobný nárok vyvodzuje, je zmluvou o úvere upravenou v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (OBZ). Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zák. medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Keďže však žalovaná uzavrela predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 4 Obč. zák.), na daný právny vzťah sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ... (ZSÚ).

(10) Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa ods. 2 (v znení účinnom od 01.05.2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(11) Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

(12) Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

(13) Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

(14) Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

(15) Podľa § 9 ods. 1 ZSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(16) Podľa ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom

úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, ...

(17) Podľa § 11 ods. 1 zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c/ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

(18) Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

(19) V danom prípade strany uzavreli zmluvu o úvere. Na preukázanie tohto tvrdenia žalobca predložil súdu zmluvu o pôžičke z 02.08.2013, v zmysle ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver. Žalobca žalovanej v zmysle zmluvy poskytol úverové prostriedky, žalovaná sa zaviazala spolu s úrokom tieto prostriedky vrátiť v mesačných splátkach. Svoje povinnosti nedodrжала, v tomto smere žalovaná nárok žalobcu ani po skutkovej (vecnej), ani po právnej stránke nesporeovala. Právny predchodca žalobcu postupoval v znení právnej úpravy, podľa ktorej vyzval žalovanú na úhradu splatných splátok a zároveň

ju upozornil na to, že je oprávnený úver zosplatiť, pokiaľ v určenej lehote žalovaná splatný dlh na splátkach neuhradí, (po márnom uplynutí dodatočnej lehoty na úhradu) následne žalobca úver zosplatní, pričom lehota troch mesiacov bola dodržaná.

(20) Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd s poukazom na citované ustanovenia dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne v celom rozsahu. Žalobca predložil súdu zmluvu o úvere, v zmysle ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.000 eur so splatnosťou „8/2018“. Zmluva obsahuje náležitosti žiadané zákonom o spotrebiteľských úveroch, preto súd žalobe po opätovnom posúdení vyhovel aj vo zvyšnom nároku. Súd priznal zároveň žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania (uplatnený v súlade so zákonom) z priznanej čiastky, odo dňa uplatneného žalobcom, keďže žalovaná sa s vrátením úveru preukázateľne dostala do omeškania.

(21) Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(22) Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(23) Súd žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov voči žalovanému v rozsahu 100%, s prihliadnutím na jeho plný procesný úspech.

(24) Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť (§ 365 ods. 1 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok)